

23
PROGRAMMA

Pr. Num. 6
15
CHRIST. NIC. SCHLICHTKRULL,

J. V. D. ET PROF. PUBL. ORD. AC FACULT. JURID.
PRO-DECANVS

AD PRAENOBILISSIMI ET DOCTISSIMI

DOMINI

1777, 4
DAVID WILHELM
WARNEKROS

P. 208
I. V. CAND. REGIAE ACADEM. SYNDICI ET SVMMI
REGII TRIBVN. ADVOCATI

DISPVATIONEM INAUGVRALEM

QVAE SISTIT QVAESTIONEM:

AN ACTIO PIGNORATITIA DIRECTA
CONTRA TERTIVM POSSESSOREM
INSTITVI QVEAT?

DIE XVI IVNII MDCCCLXXVII IN AVDTORIO MAIORI HABENDAM
OMNES ET SINGVLOS STVDIORVN FAVTORES, HOSPITES
AC CIVES ACADEMICOS

OMNI, QVA DECET, HVMANITATE INVITAT

SIMVLQVE

IN LEG. VNIC. COD. ETIAM OB CHIROGRAPHARIAM

PECVNIAM ETC.

COMMENTATVR.

GRYPHISWALDIAE,

Litteris A. F. RÖSE, Reg. Acad. Typogr.

PROGRAMMA

CHRIST. NIC. SCHLICHTKRULL

J. V. D. ET PROE. TIT. ORD. AC. FACULT. JURID.

AD PRAEHOEHLISSIMI ET DOCTISSIMI

DOMINI

DAVID WILHELM

WARNEKROS

L. V. CAND. REGIAE ACADEM. SYNDICI ET SUMMI

REGNI TRIBUN. ADVOCATI

DISPUTATIONEM INAVGARALEM

QUAE SIBIT QUATIONEM:

AN ACTIO PIGNORATITIA DIRECTA

CONTRA TERTIAM POSSESSOREM

INSTITUTI QUATIT

OMNES ET SINGULOS STUDIORVM FAVTORES, HOSPITES
AC CIVES ACADEMICOS

OMNI, QVA DECRET, HUMANITATE INVITAT

ANNO 1840

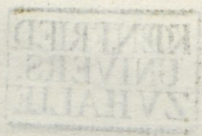
IN REG. VINC. COD. ETIAM OB CHIROGRAPHARIAM

PECUNIAM etc.

COMMENTAR.

GRYPHISWALDIAE

Ludwig A. F. Rose, Reg. Acad. Typogr.

II
S. I.

Pignus, in securitatem crediti traditum, qua traditione creditor actualem rei possessionem et jus in re consequitur, praestita a debitore plenaria solutione, vel extincto quovis alio modo debito, huic restituendum esse, inter omnes constat. L. 6. ff. Quib. mod. pig. vel hypoth. solu. Haec regula naturae contractus pignoratitii et fini, qua propter pignus traditum, alias apprime conveniens, eo casu — nam reliquos, a scopo meo alienos, silentio praetereo — fallit, quo, praeter debitum, ob quod pignus constitutum, aliud sic dictum chirographarium, i. e. pro quo pignus datum non est, contractum esset. Illo licet a debitore soluto, creditori tamen permiffum est, ob hoc pignus retinere, si debitor solutionem debiti chirographarii praestare recusat. Extat hac in re unica lex Cod. *Etiam ob chirogr. pec. etc.* ita disponens: *Atsi in possessione*

oidi

a 2

fueris

fueris constitutus: nisi ea (quoque) pecunia tibi a debitore reddatur, vel offeratur, quae sine pignore debetur, eam restituere propter exceptionem doli mali non cogaris. Iure enim contendis, debitores eam solam pecuniam, cuius nomine ea pignora obligauerunt, offerentes, audiri non oportere, nisi pro illa etiam satisfecerint, quam mutuam simpliciter acceperunt: Quod in secundo creditore locum non habet, nec enim necessitas ei imponitur, chirographarium etiam debitum priori creditori offerre. In hanc legem, a practico vsu haud viduam, prout moris est et limitati programmatis cancelli finunt, scribere, non abs re fore opinor.

II.

Ratio hujus legis, quam verba: propter exceptionem doli mali luculenter satis innunt, in eo consistit: quod, vt verbis CYJACII in Paratit. in libr. Cod. Justin. Lib. VIII. Tit. XXVI. vtar, improbe faciat debitor, qui tantum aes alienum dissoluit, quod sub pignore debet, quia hoc facere videtur non tam sua sponte et fide bona, quam coactus vinculo et nexu pignoris, quo forsitan indiget, plane hoc ipso demonstrans, se vix unquam id exsoluturum, quod sine pignore debet, quae improba mens merito coercetur retento pignore etiam ob aes alienum chirographarium, tametsi propter id obligatum non sit. Haec legis ratio in debitores nimis injuria est. Non semper penes eos dolus et animus decipiendi existit; sed defectus paratae pecuniae haud raro, vel dura egestas et propria, quae debitorem premit, indigentia, eum impedit, quominus vtraque debita vna solutione extinguere queat. Hoc si consideramus, rationem legis inadaequatam esse censemus, et nescio,

scio, qua juris specie lex dolum malum in debitorem suppone-
re potuit, cum tamen praesumptio doli et fraudis alias sit exclu-
siua. Vera, vt mihi videtur, legis ratio in eo ponenda est:
quod retento pignore, necessitas soluendi debitum sic dictum
chirographarium fiat arctior et preffior: lites, quae alias solu-
tionem remorantur, vel evitentur, vel citiores finiantur, cre-
ditor autem interea securus reddatur et finita denique lite id ha-
beat, quod alias est in pignoris capione. Nemo has rationes
ficulneas iudicabit et legem, quasi iniquam et omni prudentia
nomothetica destitutam, vituperabit; quis enim promptam
acceleratamque, quam lex assequi intendit, iustitiam, quae si-
mul fidem publicam, in promouendis negotiis pecuniariis ne-
cessariam, seruat, vituperabit? Et licet legis dispositio natu-
rae et indoli contractus pignoratitii §. I. et juris retentionis,
quod, quatenus est legale, vel ob versionem, vel impensas in
rem factas, vel operas et facta, intuitu rei praestitas, tantum
exercetur, CARPZOV. P. II. Const. 25. Def. 24. HERING
de retent. in deposito Sect. I. §. 16. non conuenit, a juris tamen
analogia ob graues recedere rationes prudentiae legislatoriae
non aduersatur.

III.

Lex autem creditori intuitu crediti chirographarii nullum
tribuit ius in re, quod scilicet radicatum quasi esset in ipsa
rei substantia, in pignus quondam concessae, sed nexus pigno-
ris potius, praestita solutione debiti, ob quod datum est pi-
gnus, plane tollitur et nil, nisi ius retentionis ob creditum chiro-
grapharium remanet creditori. Hinc consequens est: 1) quod
ad obtinendam indemnitate[m] creditori retinenti non detur

actio pignoratia contraria: Nec II) amissa rei possessione huic concedenda sit actio quasi feruiana contra tertium rei possessorem. Id tamen per se patet, creditori competere vsum interdictionum pro retinenda vel recuperanda possessione introductorum, contra eum, qui iniuste creditorem in quieta possessione turbat, vel eum rei possessione priuatus est: Quod III) excitato a debitore concursu, intuitu crediti chirographarii, ob quod in sui securitatem pignus retinuit, locum in tertia classe inter hypothecarios obtinere nequeat creditor retinens: Et denique IV) quod suborto in foro juris Lubecensis concursu, creditor retinens extra concursum, ex pignore retento satisfactionem suam petere nequeat.

IV.

Secundum legis tenorem, omnes omnino creditores in re quauis in securitatem crediti tradita, hoc licet extincto, jus retentionis exercent ob debitum chirographarium nondum solutum. Hinc quantum mihi videre licet, I) creditori jus ob debitum chirographarium retinendi instrumenta vel documenta, in causam pignoris data, hac licet extincta, denegandum non est. II) Nec creditor, in bona debitoris sui ob certum et nominatum debitum missus, quae missio iuxta praescriptum iuris romani jus pignoris operatur, *L. I. Cod. de Praetorio pign.* illo quamuis soluto, exmittendus est, subsistente adhuc alio debito chirographario. III) Nec mandatis poenalibus, aut alio modo adigendus est locator, vt pecuniam in securitatem contractus locati conducti a conductore solutam, huic, contractu finito, restituat, licet conductor omnibus suis obligationibus, ex contractu ortis, satisfecit, reuens autem solutionem debiti

chiro-

chirographarii, nullam relationem ad contractum locati conducti habentis. Ne autem pecuniae affeurationis retentio, quae in quantitate, ipso jure diuisa, consistit, in iniquitatem abeat, modus tenendus et locator conuenientibus cogendi medijs adigendus est, vt, quod plus est in pecunia affeurationis, quam in credito chirographario, conductori restituat. Sin autem IV) plus effet in hoc, quam in illa, fructus tamen, quos ex praedio rustico conductor percipiendo suos fecit, vel res ab eo in praedio urbano inuectas et illatas, retinere non potest locator, quia fructus aequae ac inuectas et illatas conductoris nunquam possedit; sine possessione autem non datur pignus, cum handhabend Pfand, nec retentio. Et quamuis alias conductor in possessione et retentione praedii conducti tuendus est, donec ipsi pecunia affeurationis a locatore restituatur: V) haec tamen tuitio conductori, cui ex natura contractus locati conducti nullum in praedio conducto competit jus in re contra locatorem, debitum chirographarium soluere detrectantem, deneganda est, nisi conductori in praedio conducto expressa constituta sit hypotheca in securitatem pecuniae, affeurationis causa solutae; tunc, hac licet restituta, conductori tamen jus competit retentionis ob debitum chirographarium a locatore nondum solutum.

V.

Lex, de qua sermo est, creditori possidenti ob creditum chirographarium, nondum solutione extinctum, pignoris retentionem vindicat in sui maiorem securitatem et quo citior ipsi praestetur solutio §. II. Hoc posito, sequitur, vt I) creditor

ditor hypothecarius, qui scilicet non possidet res, in quibus
 ipsi securitatis majoris consequendae causa jus reale, nulla ac-
 cedente traditione, constitutum vel promissum est, jus reten-
 tionis ob debitum chirographarium, extincto hypothecario,
 petere, et ope judicis assequi nequeat. Nam retentio, quae
 est continuatio possessionis, non est petenda, sed actu exer-
 cenda et magis in facto, si ita fas est loqui, quam in jure con-
 sistit. Porro creditor, qui II) accepta solutione debiti, cujus
 causa pignus datum erat, hoc debitori restituit, ob debitum
 chirographarium nondum solutum, pignus repetere nequit.
 Et quamvis III) pignus semel retraditum, ex causa depositi,
 commodati etc. ad pristinum creditorem reuertet, huic tamen
 ob creditum chirographarium nulla concedenda est retentio
 contra deponentem, commodantem etc. retraditionem rei de-
 positae, commodatae petentem: Nec, si quid video, IV) jus
 retentionis competit creditori, qui ob diuersa credita, diuersa
 accepit pignora. Vno extincto, pignus hujus causa datum, ob
 alterum creditum, nondum solutum, retinendum non est.
 Nam pignus intuitu hujus crediti, scilicet nondum soluti, da-
 tum, creditori securitatem jam praestat et necessitatem reluen-
 di imponit debitori. Ponamus autem V) pignus, ob alterum
 debitum datum, rem esse alienam et infcio, vel inuito domino
 in pignus concessam, vel debitori propriam, aut penes credito-
 rem, casu fatali, vel ejus culpa leuissima, quam is, uti inter
 omnes constat, non praestat, fuisse amissum; tunc creditor
 utique retinet quod superest pignus ob creditum nondum so-
 lutum, cujus causa res, aut aliena, in pignus data, aut casu
 quae amissa est. Nec denique creditori licet, VI) vno extincto
 debito

debito, pignus pro hoc datum retinere, et alterum pro altero debito, nondum soluto, constitutum, retradere. Quinimo VII) pignus restituendum est, praestita solutione debiti, ob quod datum, quamvis creditor alterum debitum hypothecarium solutione nondum extinxit. Lex enim creditori tantum ob debitum chirographarium, nequaquam ob hypothecarium pignoris retentionem permittit, nec ratio hujus legis finit, ut creditori ob debitum hypothecarium pignoris retentionem concedamus, quippe qua ad consequendam citiorem solutionem debiti hypothecarii non indiget, dum possessionem et distractionem rerum, hypothecae nexu sibi devinctarum, petere et his adhibitis consequendae solutionis causa mediis, sibi ipsi acceleratam satisfactionem praestare queat.

VI.

Si verba legis intuemur et cortici verborum inhaeremus, non nisi ob debitum chirographarium, quod est pecuniarium, creditori concedenda esset pignoris retentio. Nam lex expresse de pecunia, neutiquam de alia quadam re, a debitore praestanda, loquitur, et eo magis ad debitum pecuniarium restringenda videtur, quo certius est, quod lex a theoria juris recedat, §. 2. et exceptionem a regula §. 1. hinc irregularitatem, magis restringendam, quam amplificandam, constituat. Ast nihilominus opinarer, quod creditori etiam pignoris retentio liceat, quamvis creditum non sit pecuniarium. Ratio legis, quae applicationem legis ad vtrumque casum permittit, extensivam interpretationem fere exigit. Retento pignore debitoris

b

obli-

obligatio praestandi rem debitam, arctior fit atque pressior et per hanc retentionem otiosae lites de re praestanda, vel plane evitantur, vel citius finiuntur. Huic accedit, quod vocabulum pecunia in iure romano hoc significatu veniat, ut quaevis res corporalis, mobilis et immobilis, fungibilis et non fungibilis, quae in patrimonio nostro existit et aestimationem aut pretium admittit, intelligatur, *L. 5. ff. de V. S.* Nec verba, nec ratio legis obstant, quo minus vocabulum, pecunia, in sensu suo scientifico et latiori hoc loco accipiamus.

VII.

Chirographarium creditum, ob quod creditor pignoris retentionem exercere cupit, certum et liquidum in regula esse oportet. Quum autem alias creditori retentio rei alienae ob praetensiones ratione quaestionis an liquidas, intuitu quaestionis quanti vero illiquidas, iure permitti soleat, usque dum dominus rei retentae cautionem praestitit, *LEYS. Spec. 175. Med. 3. et L. 5. ff. de statu liberis* suboritur quaestio: an creditori, ob creditum chirographarium, ratione existentiae certum, intuitu quanti autem adhuc illiquidum, competat retentio pignoris, usque dum a debitore praestita sit cautio? et reputarem, quod retentio in subtrato casu ipsi deneganda sit. Concessa pignoris retentio ob debitum chirographarium vndique liquidum, jam jam est declinatio a regula, in causa retentionis alias observanda §. 9. Irregularia autem non sunt extendenda, sed valde limitanda. Contra hanc regulam impingeremus, si creditori pignoris retentionem ob debitum chirographarium, adhuc
ratione

ratione quanti illiquidum, concederemus et tali modo irregularia extendere vellemus. Ratio legis, in dolo debitoris, solutionem debiti chirographarii renuentis, posita, hanc neutiquam admittit extensionem. Quis enim sine iniquitatis vitio, dolum imputabit debitori, solutionem debiti illiquidi reluctanti? sane nemo. Nec vitio mihi vertendum erit, a causa depositi, ad causam pignoris argumentum quoddam adminiculans desumere. Iura scilicet, prout inter omnes constat, depositario rei depositae compensationem et retentionem ob praetensiones illiquidas denegant. *L. pen. Cod. Depos. L. vii. §. I. Cod. de compens.* Pignus, soluto ob quod datum est debito, est quasi depositum et pignoris, a debiti nexu liberati repetitio, aequae liquida est, ac rei depositae repetitio. Id autem per se patet, quod, existente debito chirographario plane liquido, creditor ad pignoris restitutionem non compellendus sit, licet debitor satisfactionem etiam exquisitissimam offerret. Nam plus est securitatis in re, quam in cautione. *L. 25. ff. de A. I.*

VIII.

Huic quaestioni: an scilicet ob debitum chirographarium illiquidum detur pignoris retentio? altera cognata est, nimirum, utrum creditori liceat, ob debitum chirographarium conditionale, aut in diem conceptum, nondum existente conditione aut die, pignoris retentionem sibi vindicare. Et negativa mihi arridet decisio. Incertum enim est, an conditio, scilicet affirmativa possibilis vel casualis, vel mixta in posterum existat et hinc ratione existentiae ipsum debitum conditionale adhuc est

incertum. Haec autem incertitudo debiti chirographarii conditionalis pignoris retentionem excludit, §. 7. Contrarium tamen eo obtineret casu, quo conditio est potestatiua ex parte debitoris, is autem continuas in adimplenda conditione necit moras. Nemo sane, hoc supposito casu, creditori pignoris denegabit retentionem, quippe quae efficit, vt obligatio debitoris adimplendi id, quod est in conditione potestatiua, fiat pressior et arctior. Quod de debito chirographario, ad conditionem casualem et mixtam adstricto, huc vsque dictum, valet etiam de debito chirographario, in diem incertum, qui est pro conditione, concepto. Si autem dies certus est, videtur quidem, creditor pignoris retentionem exercere posse, quamuis dies nondum venerit, quia certum et indubium est, diem venturum. At si fatendum, quod sentio, creditori deneganda est ob crediti chirographarii, in diem certum concepti, die tamen non existente, pignoris retentio. Lex, quam explicamus, in verbis, *quam mutuam simpliciter acceperunt*; luculenter satis innuit, legislatorem debitum chirographarium purum supposuisse, idemque ratio legis expressa et in dolo debitoris posita, qui autem debitori, ante diem solutionis praestationem detrectanti, imputari nequit, satis abunde euincit. Et ni omnia me fallunt, lex generatim hanc statuit regulam: vbi debiti chirographarii non datur solutionis instans exactio, ibi non datur ob debiti chirographarii existentiam pignoris retentio.

§. IX.

A regula, quam *L. unica Cod. etiam ob chirogr. pec.* suppedat, lex ipsa fecit exceptionem intuitu secundi creditoris, solutionem debiti hypothecarii offerentis. Casus, quem lex supponit, hic est: Sempronius, qui est creditor hypothecarius a Titio, suo debitore, Cajo, qui ab eodem debitore est creditor hypothecarius et chirographarius, solutionem debiti offert hypothecarii: Cajus autem hanc oblatam solutionem acceptam ferre, et Sempronio pignus cedere recusat, nisi is simul ipsi praestet solutionem debiti chirographarii; tunc lex sua decisione casum ita terminat: Sempronius a solutione debiti chirographarii liber, Cajus autem obstrictus est, solutionem debiti hypothecarii acceptam ferre et jus suum pignoris in Sempronium transferre. Nam is neque personaliter obligatus est ad soluendum debitum chirographarium a Titio contractum, neque illi dolus imputari potest, si debitum alienum, inter quod et hypothecarium, cujus solutionem pro saluando suo pignoris jure offert, nullus intercedit nexus, extinguere recusauit. Cajus autem solutionem debiti hypothecarii ratam habere et successionem in jura pignoris Sempronio linquere debet, salua tamen pro consequenda debiti chirographarii solutione contra Titium actione personali, quia leges omnes omnino creditores hypothecarios obstrictos judicant, jus hypothecae et pignoris secundo creditori hypothecario linquere, qui, pro saluando suo pignoris jure, iis solutionem realiter offert. *L. 6. 12. §. 8. 16. 17. in fin. et 21 ff. Qui potior. in pign. L. 3. ff. de distr. pignor. L. 1. et 3. Cod. de his, qui in prior. cred. loc. succedunt.*

§. X.

Quod de secundo creditore dictum, valet etiam de fidejussore, creditori hypothecario solutionem debiti hypothecarii, pro quo intercessit, offerente. Fidejussor obstrictus non est, creditori, praeter debitum hypothecarium etiam chirographarium, quod forsitan debitor principalis contraxit, soluere, nec creditor eo obtentu cessionem pignoris declinare potest, quod ipsi, praeter debitum hypothecarium, etiam chirographarium soluendum fit, pro quo tamen fidejussor in se non suscepit cautionem. Secus, si hanc in se suscepisset: tunc utrumque debitum, tam hypothecarium, quam chirographarium una solutione extinguere, aut finire debet, ut creditor, illo soluto, hoc autem non extincto, pignus retineat.

§. XI.

Idem obtinet eo casu, quo debitor dominium pignoris mediante venditione in tertium, simul cum onere reluendi pignus, transtulit. Jura emtoris potiora esse nequeunt, quam jura venditoris apparent. Illi itaque sicuti huic, incumbit obligatio soluendi debitum tam hypothecarium, quam chirographarium, quod contraxit venditor, aut pati debet, ut creditor, illo licet extincto, hoc autem nondum soluto, jus retinendi pignus exerceat.

§. XII.

Haec retentio nulli dubio obnoxia est eo casu, quo fidejussor aut emtor proprium, quod contraxerunt debitum chirographarium soluere cunctantur. Ob hoc pignus retinere creditori

ditori licet, quamvis fidejussor debitoris principalis et emtor venditoris debitum hypothecarium solutione extinxit.

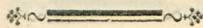
§. XIII.

Creditori tamen, ob debitum chirographarium pignus retinenti, data non est facultas distrahendi pignus, pro consequenda ex pignoris substantia, sua satisfactione. Eximia hac in re apparet inter creditorem pignoratitium et retentorem pignoris differentia. Ille, existente casu morae, pignoris distractionem, quippe quae jam latet in idea pignoris, petere et vrgere potest. Hic autem pignoris retenti distractionem sibi arrogare nequit, et si hanc sibi sumsisset, dominus rei retentae illam, tanquam nullam, impugnare, et rem ab emtore vindicare potest.

§. XIV.

Retentio pignoris ob debitum chirographarium praexistens, exulat, si creditor expresse promisit, se pignus, soluto debito hypothecario, dein contracto, restitutum. Haecce autem promissio non obstat, quo minus creditor pignus, soluto debito hypothecario retinere queat, ob debitum chirographarium, post hypothecarium, contractum. Similis est hic casus illi, quo creditor exceptioni compensationis renunciauit. Haec renuntiatio excludit compensationem praexistentis crediti, cum debito dein contracto, eamque tamen admittit, si debitor jam subsistente debito fit creditor sui creditoris. *Arg. L. 3. Cod. de Nouat. et arg. L. ult. ff. de transact.*

§. XV.

Vltimo loco hoc vnicum addendum cenſeo, nempe, quod emtori retentio rei, ſub pacto de retrouendendo emtae, competat ob debitum chirographarium, quo ipſi deuinctus eſt venditor, qui iure ſuo, ex pacto de retrouendendo quaefito, vti et rem venditam reemere cupit. Hic conſequentia a minori ad majus valet affirmatiua. Si enim creditori pignoratitio jam data eſt facultas, conſecuta ſolutione, debiti hypothecarii, pignus ob creditum chirographarium, nondum ſolutum, retinendi, quis idem jus emtori, modo reuenditori, denegabit? Hujus, tanquam domini jura ſine omni dubio potiora ſunt, quam creditoris pignoratitii, qui iure dominii deſtitutus eſt.

Hic ſubiſto et priuſquam id, quod mei eſt officii, expediam, curriculum vitae

a doctiſſimo Domino Candidato

Academiae Noſtrae Syndico meritiſſimo

DOMINO

DAVID WILHELM WARNEKROS

mihi exhibitum, prout moris eſt, publice communicare placet

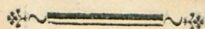
* * *

Primam adſpexi lucem Sundiae 1743 d. 23 Jun. natus patre Friedr. Chriſtoph. Warnekros, Mercatore, et matre Juliana Illabe ex gente Lepeliana. Prima optimorum parentum, nunc inter coelites triumphantium, cura fuit, vt a teneris bene ac honeſte me educarent,

nihilque

nihilque omitterent, quod ad formandum animum moresque conducere posset. Quare ut fidei christianae capitibus et humaniorum litterarum initiis imbuerer, privatis me tradiderunt scholis, quibus praeparatus 1754 Gymnasium Sundenfe frequentare coepi, ubi fidelissima institutione virorum cum laude docentium, Sub-Rect. Pomer Eschii in secunda, et Con-Rect. Wackenroderi, nec non Rect. Mag. Büttneri in prima classe uti mihi licuit, qui elegantiores litteras indefesso studio tradiderunt. Jactis his fundamentis, 1762 per Servestum, Desslaviam, Lipsiam, aliaque oppida, quae hic commemorare nihil attinet, Jenam profectus fascis academicos tunc temporis tenente Viro Magnifico Laur. Jo. Dan. Succovio d. 5 Mai in numerum studiosorum sum receptus. In hac Musarum sede per tres et dimidium annos scholas Doctissimorum, scientias ibi profitentium Virorum frequentavi. In philosophicis, mathematicis, stilo cultori, antiquitatibus et medicina legali praeceptores nactus sum Viros illustres ac celeberrimos, Darjesium, Schlettweinium, Succovium, Klotzium, Imman. Walchium et Faselium. Praelectionibus in omnes jurisprudentiae partes Virorum Excellentissimorum, Consultissimorum, Hellseldii, Car. Achat. Ludov. Schmidt, Joach. Erdm. Schmidt, Joh. Ludou. Schmidt, Ravii Möckerti, Tilletii, Mülleri et Oeltzii interfui.

Elapso integri et dimidii anni spatio 1763 durantibus feriis autumnalibus amicis quibusdam suavoribus et comitibus iter per Franconiā institui, quod per Saalfeldiam, Rudolphopolin, Coburgum, Bambergam, Forchheimiam, Erlangam, Noribergam, Schwabacum, Weissenburgum, Pappenheimiam, Onolsbacum, Uffenbacum, Herbipolin, Schweinfurtum, Hilperhusiam, Schleusingam, Ilmenavium, Arnstadium, Erfordiam et Vinariam per aliquot hebdomatum inter-

valla feci, in quibus singulis locis aditus ad inelytos quosque viros liand sine fructu mihi patuit.

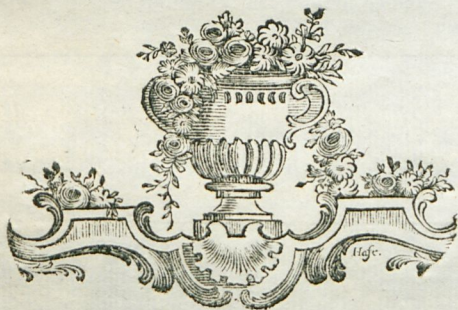
Mense Decembr. 1765 per Vitembergam, Berolinum aliaque his interjecta loca ad patrios lares reversus, celebrem hanc Musarum sedem petii ac a Viro Summe Venerando Schuberto, t. t. Rectore Magnifico, cujus praematuram mortem nemo non semper lugebit, civibus academicis sum adscriptus. Hic praelectionibus Viri experientissimi Archiatri Westphal in collegio diaetetico et imprimis consultissimi Schlichtkrullii, Brabeutae mei, in collegio practico frui mihi contigit. Circa finem anni 1766 summum Regium Tribunal dignum me judicavit, vt in numerum Aduocatorum reciperer. Ex hoc tempore ad causas in iudiciis orandas accessi. Cum vero vita academica mihi semper arriserit, inelyta facultas juridica praelectiones instituire gratiosissime petenti mihi indulsit, quod pia mente semper venerabor. Contigit deinde, vt anno 1775 munus Syndici Regiae Academiae et Iudicis Praefecturae Eldenaviensis mihi demandaretur. Tandem illustrem hanc facultatem adii, vt praestitis praestandis summos in jure honores mihi conferret, qua par est ratione, rogans.

* * *

Praestitit jam omnia *dodissimus dominus Candidatus*; quae statuta Facultatis nostrae a quouis, Doctoris in vtroque jure gradum ambiente, exigunt atque desiderant. Superavit cum laude examen sic dictum rigorosum. Recitavit cum applausu suas lectiones cursorias, et nil insuper restat, quam vt dissertationem suam inauguralem *de Actione pignoratitia directa contra tertium possessorem*, proprio Marte elaboratam, publice defendat
et

et dein in praemium eruditionis suae titulum gradumque honoris doctoralis consequatur. Huic solemnī actui ut *Magnificus Dominus Rector*, *generosissimus Regii Dicasterii Dominus Director*, *utriusque illustris Collegii Proceres*, *amplissimus urbis Senatus*, *sacrique reuerendi Ministerii patres*, *nec non generosa nobilissimaque Studiosorum Iuuentus* interesse suaque honorifica praesentia eum ornare velint, omni qua decet animi submissione meo et Candidati mei nomine inuito atque contendo.

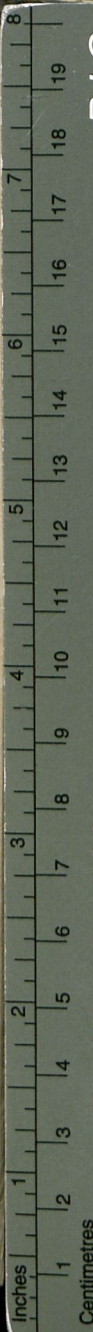

VD
18

ULB Halle 3
005 372 003

B.I.G.

Farbkarte #13

Pr. Num. 6
15
1777, 4

PROGRAMMA

QVO
J. SCHLICHTKRULL,

PVBL. ORD. AC FACVLT. JVRID.
RO-DECANVS

ILISSIMI ET DOCTISSIMI
O M I N I

WILHELM
RNEKROS

E ACADEM. SYNDICI ET SVMMI
TRIBVN. ADVOCATI

ONEM INAVGVRALEM

STITIT QVAESTIONEM:

GNORATITIA DIRECTA
RTIVM POSSESSOREM
STITIVI QVEAT?

VII IN AVDITORIO MAIORI HABENDAM
STVDIORVN FAVTORES, HOSPITES
IVES ACADEMICOS

ET, HVMANITATE INVITAT

SIMVLQVE
ETIAM OB CHIROGRAPHARIAM
CVNIAM ETC.
MENTATVR,

PHISWALDIAE,
RÖSE, Reg. Acad. Typogr.

